

Rat u Libiji i scenario za Treći Svetski Rat

By [Dr. Paul Craig Roberts](#)

Global Research, April 07, 2011

7 April 2011

Рат у Либији, САД-НАТО агенда и следећи Велики рат

У 1930-им годинама САД, Велика Британија, Холандија усмериле су ток Другог светског рата на Пацифику тако што су се уротиле против Јапана. Владе ове три земље заплениле су банковне рачуне Јапана у својим земљама које је Јапан користио за плаћање увоза и прекинуле му снабдевање нафтом, гумом, калајем, гвожђем и другим виталним материјалима. Да ли је напад на Перл Харбур био одговор Јапана?

Сада Вашингтон и НАТО марионете користе исту стратегију против Кине.

Протесте у Тунису, Египту, Бахреину и Јемену покренули су људи који су умали против тираније провашигтонских марионетских власти. Међутим, сви су изгледи да протесте против Гадафија, који није западна марионета, организује ЦИА, и то у источном делу Либије, где су налазишта нафте и где Кина има значајне енергетске инвестиције.

Сматра се да се осамдесет одсто резерви либијске нафте налази у Сирту басену у источној Либији, сада под контролом побуњеника које подржава Вашингтон. Пошто седамдесет одсто БДП-а Либије потиче од продаје нафте, успешна подела Либије ће оставити Гадафијев режим у Триполију осиромашеним (види <http://www.energiinsights.net>).

The People's Daily Online (од 23. марта) је известио да Кина има 50 великих пројеката у Либији. Избијањем сукоба они су заустављени, а око 30,000 кинеских радника евакуисано је из Либије. Кинеске компаније извештавају да очекују да ће изгубити стотине милиона јуана.

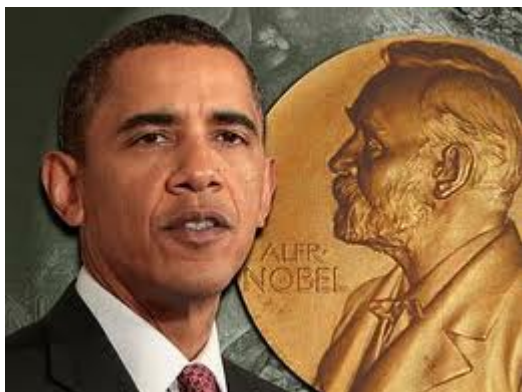
Кина се ослања на Африку, пре свега на Либију, Анголу и Нигерију, за своје будуће енергетске потребе. Као одговор на економско ангажовање Кине у Африци, Вашингтон се војно ангажовао на континенту са Афричком командом САД (АФРИЦОМ), коју је 2007. године основао председник Џорџ Буш. Четрдесет и девет афричких земаља сложиле су се да учествују са Вашингтоном у АФРИЦОМ-у, али је Гадафи то одбио, што је створило други разлог да Вашингтон таргетира Либију за преузимање.

Трећи разлог за циљање Либије је тај што су Либија и Сирија једине две земље са обала Средоземног мора које нису под контролом или утицајем Вашингтона. Знаковито, протести су такође избили и у Сирији. Шта год Сиријци мислили о својој влади, након гледања судбине Ирака и сада Либије мало је вероватно да ће се Сиријци наместити за америчку војну интервенцију. ЦИА и Мосад су познати по томе да користе сајтове за друштвено умрежавање за подстицање протеста и ширење дезинформација. Највероватније је да су управо ове две обавештајне службе они завереници које сиријска и либијска влада криви за протесте.

У први мах затечени протестима у Тунису и Египту, у Вашингтону су онда схватили да протести могу да се искористе за уклањање Гадафија и Асада. Хуманитарни изговор за интервенцију у Либији није веродостојан с обзиром на зелено светло које је Вашингтон дао саудијској војсци да угуши протесте у Бахреину, који је база за америчку Пету флоту.

Ако Вашингтон успе да сруши Асадову владу у Сирији, Русија ће изгубити своју медитеранску поморску базу у сиријској луци Тартус. Стога ће Вашингтон пуно добити уколико успе да искористи плашт народне побуне и избаци и Кину и Русију са Медитерана. Римско Маре Нострум (“наше море”) постаће вашингтонско Маре Нострум.

“Гадафи мора да оде”, изјавио је Обама. Колико ће потрајати пре него што чујемо и “Асад мора да оде?”

Америчка заробљена штампа се бави сатанизацијом Гадафија и Асада, очног лекара који се вратио у Сирију из Лондона и стао на чело владе после смрти свога оца.

Кад Обама назива Гадафија и Асада диктаторима, лицемерје пролази непримећено. Од почетка 21. века амерички председник је практично Цезар. На основу ништа мање него дописа Министарства правде, Џорџ Буш је стављен изнад устава САД, међународног права и надлежности Конгреса, док год је у улози врховног команданта у “рату против терора”.

Цезар Обама је отишао корак даље од Буша. Цезар Обама је увукао САД у рат са Либијом, а да чак није, бар формалности ради, тражио одобрење Конгреса. Ово је акт за покретање поступка опозива председника (импичмента), али нејаки Конгрес није у стању да заштити своју моћ. Прихватањем прокламација извршне власти, Конгрес је пристао на цезаризам. Амерички народ нема већу контролу над својом влашћу него што је имају људи у земљама којима владају диктатори.

Вашингтонова тежња ка светској хегемонији води свет према Трећем светском рату.

Кина није ништа мање поносна него што је то био Јапан 1930-тих, и мало је вероватно да ће трпети да буде злостављана и потчињена ономе што сматра декадентним Западом. Руска озлојеђеност расте услед војног опкољавања од стране НАТО-а. Растућа охолост Вашингтона може довести до фаталне грешке.

Превод: Василије Д. Мишковић

Tekst na srpskom jeziku možete naći na <http://www.nspm.rs/savremeni-svet/rat-u-libiji-i-scenario-za-trei-svetski-rat.html>

Originalni tekst možete naći na <http://www.globalresearch.ca/index.php?context=va&aid=24146>

The original source of this article is Global Research
Copyright © [Dr. Paul Craig Roberts](#), Global Research, 2011

[Comment on Global Research Articles on our Facebook page](#)

[Become a Member of Global Research](#)

Articles by: [Dr. Paul Craig Roberts](#)

About the author:

Paul Craig Roberts, former Assistant Secretary of the US Treasury and Associate Editor of the Wall Street Journal, has held numerous university appointments. He is a frequent contributor to Global Research. Dr. Roberts can be reached at <http://paulcraigroberts.org>

Disclaimer: The contents of this article are of sole responsibility of the author(s). The Centre for Research on Globalization will not be responsible for any inaccurate or incorrect statement in this article. The Centre of Research on Globalization grants permission to cross-post Global Research articles on community internet sites as long the source and copyright are acknowledged together with a hyperlink to the original Global Research article. For publication of Global Research articles in print or other forms including commercial internet sites, contact: publications@globalresearch.ca
www.globalresearch.ca contains copyrighted material the use of which has not always been specifically authorized by the copyright owner. We are making such material available to our readers under the provisions of "fair use" in an effort to advance a better understanding of political, economic and social issues. The material on this site is distributed without profit to those who have expressed a prior interest in receiving it for research and educational purposes. If you wish to use copyrighted material for purposes other than "fair use" you must request permission from the copyright owner.

For media inquiries: publications@globalresearch.ca